

COMMISSION EUROPEENNE
SECRETARIAT GENERAL

SG.R.2

Bruxelles,, le 03/05/2006

BORDEREAU D'ENVOI DU COURRIER

Référence : SG/2006/A/3530.-- /1	
Date encodage : 03/05/2006	Date du document : 27/04/2006

En attribution: (DG ENVIRONNEMENT ())
Pour information: M (SERVICE JURIDIQUE ())
(SG)

Doc. scannés : 0 Fichiers attachés : 0 Statut : Normal Fiche nominative : Non

Expéditeur(s) DE BOCK J. (REPRESENTATION PERMANENTE DE LA BELGIQUE)
Référence E2-950-1148 + 1 DISQUETTE
Objet INFRACTION A 1999/2030 WATER - DIR 91/271, URBAN WASTE-WATER
TREATMENT - REPOSE
Destinataire(s)
Titre MME MME CATHERINE DAY (SECRETARIAT GENERAL ())
Titre SG/R/2 CDC

*Annexes volumineuses envoyés à la DG. ENV
+ 1 disquette*

POUR INFORMATION OU CHANGEMENT :

Bordereau émis par le Secrétariat Général par :

E-mail : SG BORDEREAU
Fax : 64335

Mme BERL 8/289 tél.
59227

uw brief van 25 januari 2006
uw kenmerk C(2006)231
ons kenmerk E2-950-1148
vragen naar
toestelnummer (02) 233 03 35
bijlagen 5 (laatste bijlage in 5 delen) + diskette
datum

27 APR. 2006

Europese Commissie
Mevrouw Catherine DAY
Secretaris Generaal
Wetstraat 200
1049 Brussel

CG(2006) A/ 3530

03 MAI 2006

SG-R-2

Kopie naar: DG ENV :

Kopie zonder bijlage : L

Kopie met bijlage (bijlage 5 enkel diskette) :

Interne kopie :

Onderwerp: In gebreke stelling – SG(2006)D/200389
Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk
afvalwater
Zaak 1999/2030
Vlaams Gewest

Mevrouw de Secretaris-generaal,

Als bijlage sturen wij u een antwoord op uw brief dd. 25/01/2006 (1999/2030 – C(2006)231)

De bijlage is tweeledig en omvat enerzijds een “*begeleidende tekst bij de rapportering*”, anderzijds de “*rapportering ter verstrekking van de gevraagde gegevens*” zelf.

De “*begeleidende tekst bij de rapportering*” geeft duiding en toelichting bij de gegevens van de rapportering.

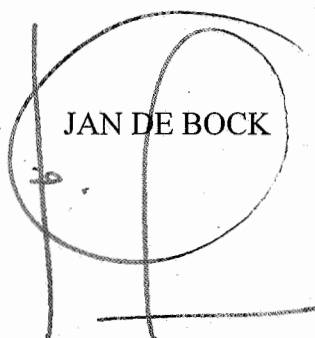
De “*rapportering ter verstrekking van de gevraagde gegevens*” zelf omvat enerzijds een volledige papieren kopij van de diverse rapporten per agglomeratie (Agglomeratie, Opvang en Afvoer, Aansluiting, Zuivering, Lozing), alsook een diskette met de digitale versie van de overgemaakte rapporten (pdf-file & excel-file). De pdf-file imiteert het model aangeleverd door de Europese Commissie, de excel-files bevatten de digitale achterliggende informatie.

R. Schumanplein 6, 1040 Brussel

Het door de Europese Commissie verstrekte model werd zo maximaal mogelijk benaderd. Wij hebben echter vastgesteld dat een totaal nieuw model gehanteerd werd ten aanzien van de vraagstellingen in het verleden en dat een beperkt aantal vragen niet volledig conform het model kon beantwoord worden. Deze beperkte afwijkingen werden gemotiveerd en toegelicht in het begeleidend document bij de rapportering en vormen geen hinderpaal voor de vlotte verwerking van de gegevens.

Met de meeste hoogachting

De Permanent Vertegenwoordiger,

JAN DE BOCK

VLAAMSE REGERING

DE VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN
NATUUR

NOTA AAN DE EUROPESE COMMISSIE

BETREFT: UITVOERING VAN RICHTLIJN 91/271/EEG INZAKE DE BEHANDELING VAN
STEDELIJK AFVALWATER: ANTWOORD OP DE BRIEF VAN DE EUROPESE
COMMISSIE, DD. 25/01/2006

I. Begeleidende tekst bij de rapportering

A. Algemene toelichting

Deel 1

Sinds de invoering van de RL Stedelijk Afvalwater heeft het Vlaams Gewest diverse maatregelen genomen om te kunnen voldoen aan de verplichtingen volgend uit de richtlijn.

1.1. Reorganisatie van de waterzuivering in Vlaanderen

De bestaande structuur inzake de organisatie van de waterzuivering in Vlaanderen werd gewijzigd. Tot in 1978 (Kustbekken) en tot in 1982 (rest van Vlaamse Gewest) was collectering en zuivering van stedelijk afvalwater een uitsluitend gemeentelijke bevoegdheid. Dit leidde tot een situatie waarbij de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur onvoldoende kon aangestuurd worden vanuit het federale en later vanuit het gewestelijk niveau met als gevolg een suboptimale planning en onderlinge afstemming van de projecten.

De opgerichte waterzuiveringsmaatschappijen hadden in de periode 1978 (1982) – 1990 niet de beschikking over voldoende middelen (ca. 25 miljoen €/jaar), noch de structuur om een ernstige ombuiging van het beleid tot stand te brengen. Hierdoor kon de beoogde versnelling in de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur niet bereikt worden.

Het rioleringsbeleid op gemeentelijk vlak was eveneens weinig gericht op de uitbouw van een coherent rioleringsnet en werd nauwelijks aangestuurd door het gebrekkige centrale zuiveringsbeleid, integendeel het stond daar volledig los van. Het rioleringsnet was zeer sterk uitgebouwd, maar vaak ontbraken de linken met de bovengemeentelijke collectoren.

Dit had tot gevolg dat het Vlaamse Gewest zowel op het gebied van de uitbouw van het inzamelingssysteem (in bepaalde gemeenten werd alle water, zowel oppervlaktewater, drainagewater, regenwater en afvalwater in een buizenstelsel verzameld) als op het gebied van waterzuivering (te weinig RWZI's, maar vaak wel overgedimensioneerd voor de betrokken gemeente) niet alleen een grote achterstand had ten aanzien van buurlanden als Nederland, Duitsland en Engeland, maar tevens dat de organisatie van de waterzuivering op het moment van de invoering van de richtlijn nog grondig diende te worden bijgestuurd.

De toestand, zoals hierboven beschreven, was de basis waarop in 1991 een vernieuwde structuur diende van start te gaan. Zowel de planningsopdracht en controleopdracht van VMM, de

controleopdracht van Aminal, als de bouw- en exploitatieopdracht van de hiertoe opgerichte NV Aquafin hadden, zoals elke nieuwe structuur, een inlooperperiode nodig om op kruissnelheid te geraken.

1.2. Verhogen van de financiële middelen voor de uitbouw van de waterzuivering

In ieder geval werden de in te zetten financiële middelen substantieel opgetrokken in functie van de doelstellingen van de richtlijn Stedelijk Afvalwater.

Er werd beslist vanaf 1991 minstens 150 miljoen € per jaar voorzien gedurende minstens 10 jaar voor nieuwe investeringen in waterzuiveringsinfrastructuur (RWZI's en bovengemeentelijke leidingen), daarna werden de inspanningen gecontinueerd. Vanaf 1994 werd tevens een bedrag van 250 miljoen €, gespreid over 10 jaar, voor de aanpassingen aan de bestaande RWZI's voorzien.

Anno 2006 resulteert dit in 2,5 miljard euro¹ aan investeringsprojecten die reeds aan de NV Aquafin opgedragen werden. Bovendien werd de kaap van 2 miljard euro aan opgeleverde projecten overschreden.

Vanaf 1993 kwam ook, in de vorm van een subsidieprogramma een verbeterde vorm van geordend rioleringsbeleid tot stand, met een afstemming op het bovengemeentelijke zuiveringsaspect. De inspanningen in gemeentelijke opvangsystemen werden verhoogd en beter afgesteld op het bovengemeentelijke opvangsysteem door een meer gerichte subsidiëring vanaf 1996, en door verhoogde subsidies voor gescheiden stelsels in 1999. Het subsidiëringsprogramma voor gemeentelijke rioleringen beloopt op kruissnelheid 150 miljoen € per jaar.

1.3. Opmaak van investeringsprogramma's & financiering

Alle investeringsprojecten nodig om te kunnen voldoen aan de verplichtingen volgend uit de richtlijn werden op heden reeds meerdere jaren opgedragen voor uitvoering aan de NV Aquafin via de bovengemeentelijke investeringsprogramma's. Eens een project is opgedragen, dan is de financiering hiervan verzekerd.

De investeringen die door het Vlaamse Gewest via de investeringsprogramma's opgedragen worden aan Aquafin worden door deze laatste opgeleverd, waarna ze terugbetaald worden volgens de bepalingen van de beheersovereenkomst tussen Aquafin en het Vlaamse Gewest: de investeringen worden vanaf de oplevering terugbetaald in gelijke delen over een periode van 15 jaar.

Voor de oplevering worden de eigen middelen en de korte termijn financiering aangewend om de werken in uitvoering te financieren. De lange termijn financiering wordt aangetrokken om de terugbetalingstermijn van de projecten over 15 jaar te overbruggen.

Aquafin rekent de lasten van de leningen als een redelijke kost door volgens de bepalingen van de Beheersovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en Aquafin van 11 januari 1991 zoals gewijzigd op 10 november 1993 en op 31 mei 2005. Voor elk Financieel Jaar maakt Aquafin een te vergoeden kostenraming op van de totale interest op leningen en/of de kosten van de gelijkgestelde financieringen aangegaan voor de uitvoering van de Beheersovereenkomst. Op het budgetoverleg legt Aquafin de raming voor van de in het daaropvolgende Financieel Jaar waarschijnlijk verschuldigde netto-interesten en/of nettokosten van daarmee gelijkgestelde financieringen.

In het kader van de langetermijnfinanciering verleent de Europese Investeringsbank (EIB) kredieten aan Aquafin op basis van projectfinanciering. Het voorwerp van elk van de financieringsovereenkomsten is een selectie van individuele projecten betreffende de bouw en renovatie van collectoren, rioolwaterzuiveringsinstallaties en pompstations. Globaal genomen financiert de EIB de helft van alle geselecteerde projecten. De commerciële banken nemen het saldo van de financiering voor hun rekening.

Volgende tabel geeft een overzicht van de opgeleverde projecten per 31/12/05 (OPL 31/12/05) en de nog geplande projecten (PLAN) gevat onder de deadline 1998: raming in mio EUR, gedeelte

¹ Cijfer exclusief algemene kosten (=20% van investeringsbedrag) en BTW

financiering in mio EUR door EIB (inclusief de nieuwe EIB-lening die in onderhandeling is) en commerciële banken (COMM).

Aard			OPL 31/12/05*	PCT	PLAN*	PCT	Totaal*
RWZI							
	Raming		653,3		42,4		716,4
	Financiering	EIB	270,3	13%	17,6	7%	293,7
		COMM	383,0	19%	24,8	9%	422,6
KOLL (= Collectoren)							
	Raming		804,3		199,4		1028,1
	Financiering	EIB	303,5	15%	62,4	23%	369,9
		COMM	500,8	25%	137,0	51%	658,2
PRIO (= Prioritaire riolering)							
	Raming		491,3		24,3		518
	Financiering	EIB	125,4	6%	8,8	3%	134,5
		COMM	366,0	18%	15,5	6%	383,6
PSPL (= Pompstation en Persleiding)							
	Raming		79,1		4,1		83,2
	Financiering	EIB	26,6	1%	2,0	1%	28,6
		COMM	52,5	3%	2,0	1%	54,5
TOTAAL							
	Raming		2.028,1		270,1		2345,8
	Financiering	EIB	725,8	36%	90,9	34%	826,8
		COMM	1.302,2	64%	179,2	66%	1518,9

*Bedragen in miljoen euro

Deel 2

Niettegenstaande de diverse inspanningen bleek het niet mogelijk om de historische achterstand van het Vlaams Gewest inzake de uitbouw van collecteringssystemen en zuiveringsinstallaties binnen de termijnen van de richtlijn weg te werken.

2.1. Invloed van het verleden

Naast deze historische achterstand inzake uitbouw van waterzuiveringsinfrastructuur gaat het Vlaamse Gewest eveneens gebukt onder een historisch gegroeide ruimtelijke ordening die de uitbouw van een opvangsysteem veel uitgestrekter en duurder en moeilijker realiseerbaar maakt dan in vergelijkbare buurlanden zoals bijvoorbeeld Nederland. De alomtegenwoordige lintbebouwing, de sterke versnippering van wooneenheden (en bijgevolg van te saneren vuilvracht), de zeer geringe bouwdichtheid (grote bouwpercelen) maken het inzamelen van afvalwater, het scheiden van afvalwater en hemelwater en andere gerelateerde werken veel omvangrijker, duurder, minder rendementsvol en dus ook langduriger.

Dit gegeven werd tevens objectief weergegeven in het EEA rapport, "Ten Key transport and environment issues for policy-makers" dd. 2004 waaruit blijkt dat Vlaanderen tot de meest versnipperde regio's van Europa behoort.

2.2. Noodzakelijke spreiding van investeringen in de tijd

De noodzakelijke investeringen volgend uit de verplichtingen van de richtlijn waren ten gevolge van de historisch gegroeide situatie enorm omvangrijk en dienden bijgevolg omwille van hun belangrijke financiële impact, alsook om hun praktische uitvoerbaarheid gespreid te worden in de tijd.

De impact van de verplichtingen volgend uit de richtlijn leidde periodisch tot investeringspieken op de relatief beperkte markt van openbare bouwwerken, vooral gezien gelijktijdig rioleringen (gemeentelijke en bovengemeentelijke), zuiveringsinstallaties en andere bouwkundige werken (zoals bijvoorbeeld de aanleg van de hogesnelheidslijn, of gemeentelijke infrastructuurwerken) op de markt werden gegooid.

Hoewel voor de werken de overheidsreglementering verplicht wordt gevolgd (met Europese mededinging vanaf bepaalde investeringsbedragen, BS 22-01-1994) is er weinig buitenlandse mededinging merkbaar, terwijl tegelijk het aantal inschrijvers per aanbesteding afneemt.

Anderzijds is het wel zo dat bijna het hele Belgische aannemersgild in handen van buitenlandse aannemers of financiële groepen is opgenomen (Franse, Duitse, Nederlandse, ...) zodat de Europese mededinging onrechtstreeks meespeelt, eerder dan dat buitenlandse aannemers zich effectief op de Belgische markt zouden begeven gezien de handicap van de afstand.

Wat geldt inzake aannemingscapaciteiten geldt evenzeer ten aanzien van de ontwerpcapaciteit van de op de markt aanwezig zijnde studie bureaus en ontwerpers. Ook hier zijn de mogelijkheden beperkt, en is de Europese penetratie qua financiële bindingen ruim aanwezig. Er zijn nog maar weinig exclusief Belgische (Vlaamse) studie bureaus operationeel, het aandeel met deelname of uitsluitend buitenlands kapitaal neemt overhand toe.

Deze investeringspieken kenden een belangrijk effect op de prijs, wat bijkomende financiële middelen vereiste, evenals op de uitvoeringstermijnen van de projecten.

Het Vlaams Gewest heeft bij zijn beleid het bereiken van een goede waterkwaliteit steeds voorop gesteld.

Van in het begin heeft het Vlaamse Gewest ervoor geopteerd de zuivering van het stedelijk afvalwater in een ruimere context te benaderen dan enkel en alleen de collectering en de zuivering. Er werden de voorbije jaren bijvoorbeeld ook volop optimalisatie-investeringen uitgevoerd zoals begeleidende maatregelen ter vermindering van de emissie door overstorten van gemengde rioolstelsels en ter verbetering van het influent van de RWZI's zoals bv.:

- bergingsvolume in de vorm van grotere leidingen dan noodzakelijk voor de afvoer;
- bergbezinkbekkens aan overstorten;
- afkoppeling van niet-verontreinigd hemelwater van verharde oppervlakken;
- afkoppeling van parasitaire debieten, zoals aangesloten waterlopen, grachten, drainages enz.

Daarnaast wordt er ook geïnvesteerd in exploitatiebegeleidende projecten zoals:

- aanpassingen aan bestaande RWZI's ter verhoging van de hydraulische capaciteit en regenweerstraat, ter verbetering van de mechanische zuivering, de zandverwijdering, nabezinking, enz.;
- investeringen met het oog op slibafzet, zoals slibopslag, slibontwatering, slibdroging, slibgisting en slibverbranding; dit luik werd aanzienlijk opgevoerd onder meer met het oog op het stopzetten van de slibafzet in de landbouw en de stijging van de slibafzetkosten in het algemeen (tengevolge van Vlarea en het bodemsaneringsdecreet);
- renovatie van pompstations, persleidingen en gravitaire leidingen;
- bouwen van ontvangstenheden en buffering van septisch materiaal.

Tenslotte werd, gelet op het groot aantal uit te voeren werken om aan de bepalingen van de richtlijn te voldoen, ervoor geopteerd om niet exclusief voorrang te geven aan agglomeraties groter dan 10.000 IE teneinde de agglomeraties leefbaar te houden. De uitgevoerde werken hebben immers voor behoorlijk wat hinder gezorgd, hinder die zich richt naar de plaatselijke bevolking, enerzijds met gevolgen voor de sociale en economische leefbaarheid van de betrokken agglomeratie en anderzijds naar het doorgaand verkeer dat om de haverklap geconfronteerd wordt met steeds maar nieuwe wegomleidingen. Bij een meer geconcentreerde aanpak van grotere agglomeraties zou ook de hinder en de bedreiging van de sociale en economische leefbaarheid nog hoger geweest zijn.

Bij het opdragen van de investeringsprojecten werd daarom bijkomend rekening gehouden met volgende uitgangspunten:

- prioriteit voor kwetsbare waterlopen aangeduid in 1992, beperkt tot oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, viswater, zwemwater en schelpdierwater;
- prioriteit voor meest rendementvolle projecten, met name daar waar reeds de grootste vuilvracht was verzameld (graad van uitbouw van het opvangsysteem), en voor sanering van de grootste lozingspunten;
- het respecteren van een logische volgorde van aanpak van de sanering van een waterloop, met name beginnen bij de meest opwaarts gelegen agglomeraties (die niet noodzakelijk de grootste zijn) waarbij het saneringseffect over de ganse waterloop voelbaar wordt en pas later de meer afwaarts gelegen agglomeraties saneren;
- het afstemmen van de investeringen in opvangsystemen op investeringen door andere overheden met het oog op een gelijktijdige uitvoering, een beperking van de hinder door werken en het vermijden van dubbele kosten;
- het opzetten van een integraal waterbeheer, waarin naast waterkwaliteitsbeheerders ook andere betrokken partijen (waterkwantiteit, ecologie) inspraak hebben bij de opmaak van de programma's en het vastleggen van prioriteiten.

Deze aanpak heeft geleid tot een verspreiding van investeringen waarbij uiteraard meer geïnvesteerd werd in grote agglomeraties, maar waar dit zeker niet exclusief kon.

2.3. Normale doorlooptijd van de projecten

De uitvoering van de projecten kent afhankelijk van de omvang van het project minimaal een normale doorlooptijd van 4 à 5 jaar.

Tussen de definiëring van een waterzuiveringsproject en de uiteindelijke realisatie op het terrein verloopt een tijdsspanne die zelfs in het beste geval (geen gewestplanwijziging vereist, geen maatschappelijk probleem omtrent de aanvaarding van de investering, geen problemen met vergunningen, geen milieueffectenrapport vereist, geen onregelmatige inschrijvingen bij aanbesteding, geen onverwachte hindernissen bij uitvoering, geen in gebreke blijvende aannemer enz.) een periode van gemiddeld 4 à 5 jaar bedraagt.

Deze minimumperiode wordt ingenomen door procedures voor de aanstelling van een ontwerper, de opmaak van een technisch plan (voorontwerp), de goedkeuringsprocedure van dit technische plan, de opmaak van het ontwerp, het bekomen van de nodige vergunningen, de aankondiging van de aanbesteding, het onderzoek van de inschrijvingen, de gunning, de uitvoering en de oplevering. In bijlage 1 vindt u een verdere detaillering van de te doorlopen projectfasen terug.

2.4. Overmacht bij uitvoering

Deze normale doorlooptijd werd echter voor een groot deel van de projecten door diverse elementen in uitvoering nog verlengd.

Allereerst wordt deze periode nog verlengd in geval van verplichte **MER-procedure** (milieueffectrapportering) in uitvoering van de betrokken Europese richtlijn. Deze verlenging bedraagt minstens een kalenderjaar en in werkelijkheid soms het dubbele, gezien de wetgeving houdende overheidsopdrachten voor de uitvoering van deze studies dient te worden gerespecteerd, naast de eigenlijke studie zelf.

Daarnaast heeft ook het doorgaans (sterk) kostenverhogend effect van de voorgeschreven milieueffectmilderende maatregelen een verdringing van andere noodzakelijke projecten en een verlenging van de uitvoeringstermijn tot gevolg.

Bijkomend moet in uitvoering van het Natuurdecreet (omvat onder meer de omzetting van Europese Richtlijn 92/43/EEG) voor een deel van de collectoren of RWZI's een passende beoordeling opgemaakt worden, indien er impact is op een speciale beschermingszone **Vogel- of Habitatrichtlijn** (afbakening gepubliceerd in BS 17/8/2002). De vraag naar de noodzaak van opmaak en de opmaak zelf betekenen opnieuw een bijkomende vertraging, die in complexe gevallen, zelfs kan oplopen tot 1 à 2 jaar.

Tijdens het **openbaar onderzoek**, zoals voorzien in het verdrag van Aarhus, werd het Gewest in bepaalde dossiers geconfronteerd met actiecomités die zich om tal van redenen verzetten tegen de inplanting van RWZI's en collectoren. De gerechtelijke procedures, die hieruit in bepaalde situaties voortvloeiden, leidden tot jarenlange vertragingen.

In het geval van **gerechtelijke onteigeningen** werd in een beperkt aantal dossiers door de eigenaars bovendien gerechtelijke procedures opgestart om deze onteigeningen tegen te gaan. Dergelijke procedures vertraagden de uitvoering eveneens aanzienlijk.

Bepaalde gebieden werden in de laatste jaren meermaals geconfronteerd met **overstromingen**. In Vlaanderen is men de laatste jaren ook tot het besef gekomen dat de voorziene overstromingsbescherming in het kader van het Sigma-plan onvoldoende is. Dit gegeven wordt nog versterkt door de recente vaststelling dat de stormen veel heviger worden, waarschijnlijk als gevolg van het broeikaseffect. Dit alles heeft er toe geleid dat er prioriteit werd gegeven aan het inrichten van gecontroleerde overstromingsgebieden. Dit gegeven heeft geleid tot ernstige vertragingen in een aantal zuiveringsgebieden (Hamme en Temse) waar deze overstromingsgebieden ingericht worden. Verdere investeringen in zuiveringsinfrastructuur werden tijdelijk opgeschort in afwachting van het uitvoeren van bijkomende (en/of aangepaste) hydraulische studies, die de impact ervan moesten bepalen.

De **regio rond Brussel** werd gezien haar rol als Europese hoofdstad bovendien gekenmerkt door zeer moeilijke grondverwervingen (Grimbergen, Sint-Pieters-Leeuw, ...) voor grote infrastructuurwerken.

Een aantal **bodemsaneringen** (Leuven, Mechelen, Grimbergen) hebben de bouw ook sterk vertraagd.

Deel 3

Dankzij de diverse maatregelen en inspanningen is een gunstige evolutie aantoonbaar.

Reeds gedurende ruime tijd is de opvang en afvoer van het stedelijk afvalwater binnen de agglomeraties groter dan 10.000 IE volledig gerealiseerd via de gemeentelijke rioleringen. Wat ten dele ontbrak was de aansluiting via de bovengemeentelijke collectoren op de zuiveringsinstallaties. Doch dit evolueerde gunstig de afgelopen jaren.

Ten tijde van de veroordeling (dd. 08/07/04) was de situatie in het Vlaams Gewest als volgt:

- Inzake aansluiting: 71 van de 115 agglomeraties voldoen aan de aansluitingsverplichting.
- Inzake zuivering: 88 van de 113 agglomeraties voldoen volledig (= inclusief nutriëntenverwijdering) aan de zuiveringsverplichting (excl. Installaties te Brussel-Noord en Brussel-Zuid, die door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebouwd en beheerd worden).

Op basis van de aangesloten vuilvracht op datum van 31/12/05 is de situatie als volgt geëvolueerd:

- Inzake aansluiting: 88 van de 115 agglomeraties voldoen aan de aansluitingsverplichting; maar ook in de overige agglomeraties werd al een belangrijk deel van de aansluiting uitgebouwd of werd de uitbouw aangevat.
- Inzake zuivering: 107 van de 113 agglomeraties (excl. Agglomeraties die gezuiverd worden op de installaties Brussel-Noord en Brussel-Zuid) voldoen volledig aan de zuiveringsverplichting. De bouw van de 6 resterende installaties is reeds of wordt nog uiterlijk eind 2006 aangevat.

Algemeen kan dus zeker gesteld worden dat sinds het arrest reeds een enorme vooruitgang gerealiseerd werd.

Bovendien kan op heden het Vlaams Gewest zeker stellen dat voor nagenoeg alle projecten vallend onder de deadline 1998 de vertragende elementen konden worden weggewerkt. Enkel een beperkt aantal projecten, die te maken gehad hebben (en/of nog steeds te maken hebben) met één of meerdere van bovenvermelde elementen, konden nog niet ten volle gerealiseerd worden.

Om een zo spoedig mogelijke uitvoering van de resterende projecten te verzekeren werd hiertoe in april 2004, pro-actief aan het 1° arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

dd. 8/7/4, via het maandelijks Overleg tussen het Vlaams Gewest (via vertegenwoordigers van het kabinet Leefmilieu, Aminoal en Vlaamse Milieumaatschappij) en de NV Aquafin door het Vlaams Gewest een specifieke aanpak geïntroduceerd voor de resterende nog uit te voeren projecten vallend onder de deadline 1998. Deze aanpak beoogt via een detaillistische maandelijkse opvolging van de betrokken projecten een maximale beperking van de eventueel nog optredende vertragingselementen voor de betrokken projecten. De gunstige resultaten van deze aanpak zijn merkbaar in de bijgevoegde rapportering over de geplande situatie van aansluiting en zuivering.

B. Toelichting bij de rapportering

Het model in bijlage werd zo goed als mogelijk gevolgd, maar gezien de nieuwe vraagstelling en de korte termijn was dit niet volledig mogelijk. De beperkte afwijkingen van het model worden hieronder gemotiveerd en toegelicht.

1. Agglomeratie

Afbakening van agglomeraties

Gebaseerd op scenario c) uit het Guidance Paper van de EC betr. de definitie van een agglomeratie (overhandigd tijdens Comité van 1997) werden bij de eerste detailrapportering in 1999 over de agglomeraties groter dan 10.000 IE alle IP-projecten² ter sanering van verschillende kleinere agglomeraties, die via de beschikbare scenario-analyses aangesloten zouden worden op éénzelfde zuiveringsinstallatie samengeteld tot 1 agglomeratie. Scenario c stelde immers eenduidig dat agglomeraties, die gezuiverd worden op 1 RWZI, beschouwd moeten worden als 1 agglomeratie, waarvan de grootte bepaald is door de som van de betrokken agglomeratiegroottes.

De op dat ogenblik gedefinieerde IP-projecten (via rollende 5-jarenprogramma's) dienden echter reeds, behalve om uitvoering te geven aan de verplichtingen in de agglomeraties groter dan 10.000 IE, deels om invulling te geven enerzijds aan de deadline 2005 voor de agglomeraties 2.000-10.000 IE, alsook deels om reeds bestaande individuele saneringen via septische putten en IBA's in agglomeraties kleiner dan 2.000 IE of zelfs buiten agglomeraties te optimaliseren tot een hoger niveau van zuivering, dan strikt genomen verplicht volgens de RL SA. Gebaseerd op de beschikbare scenario-analyses, die rekening hielden met de typische ruimtelijk versnipperde structuur van Vlaanderen, bleek economisch, technisch en maatschappelijk afgewogen in belangrijke mate gezamenlijke zuivering van diverse agglomeraties op 1 grotere RWZI de meest gunstige oplossing.

Dit betekent in concreto dat bij de eerste detailrapportering in 1999, evenals bij latere updates van rapporteringen, kleinere agglomeraties sensu stricto vallende onder de deadline 2005 (agglomeraties 2.000 – 10.000 IE) of zelfs zonder verplichting tot centrale zuivering (< 2.000 IE) telkenmale toegevoegd werden aan de agglomeraties groter dan 10.000 IE en dit enkel op basis van de geplande toestand.

Uit de besprekingen in de UWWTD-Working Group on Reporting en gebaseerd op versie 2.0 van 5-12-5 van het Concept Paper van de EC over 'Clarification of concepts and terms under the UWWTD' is gebleken dat deze aanpak van afbakening, die geleid heeft tot de tegenstrijdige situatie dat het bijkomend definiëren en opdragen van IP-projecten om de waterkwaliteit verder te verbeteren telkens opnieuw het Vlaams Gewest verder verwijderde van haar conformiteit met de deadline 1998, bovendien niet verplicht was (en evenmin door de meeste andere lidstaten gehanteerd werd). Het vroegere scenario c), dat in het concept paper vermeld staat onder scenario b), is door de EC zelf gewijzigd tot een scenario dat een variatie is van het basisscenario (1 agglomeratie gezuiverd door 1 RWZI) waarbij een aantal nabijgelegen woonkernen afvoeren naar 1 enkele RWZI en dat het in deze omstandigheden aangewezen lijkt om het resulterende netwerk (van collecteringssystemen en WZI) te benaderen als 1 enkele agglomeratie.

Het Vlaams Gewest wenst op geen enkele wijze afbreuk te doen aan haar engagement uit het verleden. Er zal op geen enkele wijze ingegrepen worden in de zuiveringsprestaties van de betrokken

² Projecten opgenomen op Investeringsprogramma's van het Vlaams Gewest

installaties. Het resulterend netwerk blijft in ieder geval benaderd als 1 agglomeratie. Ook zullen de geplande investeringen op zo kort mogelijke termijn gerealiseerd worden.

In de huidige rapportering wenst het Vlaams Gewest echter wel haar resterend uit te voeren verplichtingen vallend onder de deadline 1998 exact te situeren en niet langer uitgebreid met verplichtingen vallend onder andere deadlines en/of zelfs buiten de scope van de richtlijn Stedelijk Afvalwater. Gezien het groot aantal projecten dat reeds is uitgevoerd, blijft de impact hiervan beperkt tot 6 agglomeraties (Aalter, Hamme, Tongeren, Sint-Pieters-Leeuw, Temse en Ruisbroek), waarvoor ter illustratie van de wijze waarop de agglomeratie is samengesteld kaartmateriaal wordt toegevoegd waarop de aansluitende agglomeraties worden aangegeven (zie bijlage 4). Hierbij is de inkleuring bepalend voor de klasse van agglomeratie (< 2.000 IE, 2.000 – 10.000 IE, > 10.000 IE). De gerapporteerde agglomeratiegrootte werd in deze gevallen beperkt tot de som van de reeds aangesloten agglomeraties.

Wat de agglomeratie Merchtem betreft: ook deze agglomeratie is een samengesteld geheel van kleinere agglomeraties; gezien geen enkele agglomeratie groter is dan 10.000 IE behoort deze eigenlijk niet meer tot deze klasse van agglomeraties. De gerapporteerde gegevens hebben nog betrekking op de samengestelde agglomeratie uit het verleden.

Identificatienummer

Voor de agglomeratie Dilsen werd ons geen identificatienummer toegekend in het verleden (verkeerdelijk werd de RWZI toegevoegd aan de agglomeratie Tongeren waartoe ze niet behoort).

Betrokken gemeenten

Voor het Vlaams Gewest worden hieronder de deelgemeenten opgesomd.

Agglomeraties afwaterend naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Voor de twee agglomeraties afwaterend naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt door het Vlaams Gewest (bij wijze van uitzondering en specifiek voor deze twee gebieden) enkel gerapporteerd over de stand van zaken van aansluiting van de aan te sluiten inwoners van het Vlaams Gewest.

Voor de volledige agglomeratiegegevens verwijzen we naar de rapportering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: op basis van studiegegevens (1993 & 1984) en meetgegevens (2002) werd de totale vuilvracht van het Vlaams Gewest in deze beide agglomeraties berekend, dit wil zeggen inclusief alle ondernemingen aanwezig in deze gebieden. Het zijn deze laatste cijfers, die door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden aangewend, voor zowel de bepaling van de agglomeratiegrootte van de agglomeratie Brussel, als voor de ontwerpcapaciteit van de beide installaties.

2. Opvang en afvoer

Financiering

De opvang en afvoer van het stedelijk afvalwater dient in het Vlaams Gewest gerealiseerd te worden door de gemeenten. In de agglomeraties is de uitbouw van de gemeentelijke riolering volledig gerealiseerd (met andere woorden: C1 = agglomeratiegrootte). Gezien de uitbouw volledig valt onder de gemeentelijke bevoegdheid zijn de totale financieringsgegevens hieromtrent bij het Vlaams Gewest niet gekend.

Wel financiert het Gewest via subsidiëring bijkomend gewenste optimalisaties (renovaties of ontbrekende schakels) van gemeentelijke rioleringen. Concreet werden per jaar door het Vlaams Gewest de volgende kredieten voorzien en vastgelegd als subsidie:

Jaar	Voorzien (euro)	Vastgelegd (euro)
1996	24.789.352,48	24.784.603,09
1997	37.184.028,72	37.115.791,78
1998	61.913.886,75	61.878.116,80
1999	34.446.066,13	31.638.258,67
2000	66.428.027,83	66.350.927,87

2001	62.563.367,78	62.461.731,44
2002	65.764.000,00	65.622.965,00
2003	65.764.000,00 + 30.667.000,00 (extra kredieten op Minafonds bij begrotingsbespreking)	65.752.294,76 + 30.596.644,75
2004	67.492.000,00 (Minafonds) + 50.000.000 (extra budget op Algemene Uitgavenbegroting) + 13.721.000 (herbestemming te annuleren kredieten via decreetsbepaling in Uitgavenbegroting 2004, cf. VIF protocol)	67.456.344,50 + 49.842.693,30 + 13.669.728,69
2005	76.750.000,00	74.575.596,81
2006	66.750.000 (voorlopig cijfer= reguliere kredieten, extra middelen zijn mogelijk in de loop van 2006.	-

De werkelijke investeringskost door de gemeente voor de betrokken projecten bedroeg gemiddeld het drievoudige (het betreft een gedeeltelijke subsidie op de rioleringswerken). Daarnaast investeerden verschillende gemeenten nog bijkomende budgetten, onafhankelijk van de subsidies, in diverse rioleringswerken (onderhoud, herstelling, aanleg).

Er wordt recurrent ongeveer 67 miljoen euro voorzien ter ondersteuning van de gemeentelijke investeringen. Zoals blijkt het overzicht werden de budgetten in 2003, 2004 en 2005 substantieel verhoogd om de uitvoering van de gemeentelijke rioleringswerken nog beter te kunnen afstemmen op de uitvoering van de bovengemeentelijke werken. Ook voor 2006 en later zijn kredietverhogingen kunnen extra middelen aangewend worden.

Noch de lekkages, noch de overstortingen van het opvangsysteem worden geacht elk afzonderlijk meer dan 5% verlies van de opgevangen belasting te veroorzaken. In de 'Code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen' zijn hieromtrent de nodige verplichtingen opgenomen. De betrokken passages worden toegevoegd in bijlage 2.

3. Aansluiting

Financiering

De aansluiting van het door de gemeenten opgevangen en afgevoerde stedelijk afvalwater op de zuiveringsinstallaties geschiedt via de aanleg van collectoren. De realisatie hiervan valt onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest en wordt uitgevoerd door de NV Aquafin.

In tegenstelling tot voorgaand onderdeel beschikt het Vlaams Gewest hier wel over de financieringsgegevens. We hebben er dan ook voor geopteerd deze in dit onderdeel van de rapportering toe te voegen, wel beperkt tot de investeringen uitgevoerd sinds de oprichting van de NV Aquafin (inclusief de investeringen via het programma Buitengewoon Onderhoud).

Stand van zaken

Zoals blijkt uit de detailgegevens per agglomeratie is de aansluitingsverplichting voor de agglomeraties groter dan 10.000 IE op datum van 31-12-05 reeds voor 89% gerealiseerd.

Op 31-12-06 verwachten we een aansluitingsgraad van 92%.

Op 31-12-07 verwachten we een aansluitingsgraad van 98%.

Al de overige aansluitingen worden verwacht uiterlijk in 2008 gerealiseerd te zullen zijn.

Aansluiting kan in onze interpretatie slechts gerealiseerd worden vanaf ingebruikname van de RWZI, nochtans is ook in de agglomeraties zonder RWZI reeds een belangrijk deel van de collectering uitgevoerd, dit verklaart de belangrijke toename van aansluiting in 2007.

4. Zuivering

Stand van zaken

Eind 2005 waren 107 van de 113 te bouwen installaties in gebruik genomen. De werken aan de overige 6 installaties werden reeds aangevat of worden nog uiterlijk eind 2006 gegund.

Op basis van de jaarconcentraties 2004 voldeden alle installaties aan alle parameters met uitzondering van 6 RWZI's, die nog niet voldeden aan de N-effluentnorm. Voor 5 installaties kan, op

basis van de uitgevoerde werken en van de nog niet gevalideerde meetgegevens 2005, reeds gesteld worden dat deze voor 2005 zullen voldoen. Het laatste renovatieproject voor stikstofverwijdering (RWZI Deurne) werd recentelijk afgerond.

Vanaf 1.1.06 worden bijgevolg alle bestaande installaties geacht te kunnen voldoen aan de verplichtingen van nutriëntenverwijdering (N én P). Ook de 6 nog in aanbouw zijnde installaties zijn hiervoor ontworpen. Het Vlaams Gewest voldoet hiermee dus aan artikel 5, leden 2 en 3, van de richtlijn. Het Vlaams Gewest heeft maximaal getracht zo snel mogelijk te voldoen aan deze verplichting: voor P werd dit reeds meerdere jaren gerealiseerd, maar voor N vereiste dit op een aantal installaties ingrijpende aanpassingswerken. De uitvoering van deze werken was, evenals de andere investeringen, in bepaalde gevallen onderhevig aan verlengde uitvoeringstermijnen, waarvoor de omstandigheden uitvoerig werden toegelicht in het algemeen gedeelte van ons antwoord.

Organische verwerkingscapaciteit

In het veld 'Organische verwerkingscapaciteit' wordt de in het Vlaams Gewest gehanteerde ontwerpcapaciteit ingevuld. Zoals ook reeds uitgebreid toegelicht ten tijde van de opmaak van het 4^e Implementatierapport van de Europese Commissie en tijdens de besprekingen van de Werkgroep Rapportering van de RL Stedelijk Afvalwater zijn we het niet eens met het standpunt van de Europese Commissie dat deze waarde als enige waarde voldoende informatie bevat ter beoordeling van de zuiveringsprestatie van de agglomeratie. In bijlage 3 voegen we de gedetailleerde motivatie opnieuw bij.

Bestaande zuiveringsprestatie

Het meest afwijkend, ten opzichte van de bestaande rapporteringsmodellen inzake de RL SA, was het aangeleverd model ter evaluatie van de bestaande zuiveringsprestatie.

Volgens het model in bijlage bij de schriftelijke ingebrekestelling verzoekt de Europese Commissie België om per zuiveringsinstallatie de zuiveringsprestatie ervan weer te geven aan de hand van concentraties of reductiepercentages voor elke parameter (BZV, CZV, ZS, N, P), die per maand moeten worden verstrekt.

Deze vraag wijkt totaal af van de totnogtoe gehanteerde vraagstellingen van de Europese Commissie: totnogtoe diende per RWZI en voor elke parameter enkel weergegeven worden of de meetresultaten in het referentiejaar conform de verplichtingen volgend uit de Richtlijn waren. Wij ontkennen hierbij geenszins het recht van de Europese Commissie om haar vraagstelling te wijzigen, doch deze wijziging stelt ontegensprekelijk praktische problemen.

V.M.M. heeft een rapporteringsomgeving ontwikkeld die tegemoet komt aan de bestaande rapporteringsvereisten. Via een geautomatiseerd inflowproces worden de individuele meetresultaten verwerkt tot jaarvruchten en een gemiddelde jaarconcentratie per RWZI.

De vraag voor het leveren van maandgemiddelde waarden is nieuw en dateert van februari 2006. Deze vraag kan niet beantwoord worden via het bestaande rapporteringssysteem en moet dus volledig manueel uitgevoerd worden vertrekkend van de gegevens in de dagaggregaten. Bijgevolg kan deze nieuwe vraag naar maandgegevens binnen de vooropgestelde termijn niet beantwoord worden.

Het Vlaams Gewest heeft er dan ook voor geopteerd om de effluentjaarconcentraties per parameter in te voegen in het rapport.

In tegenstelling tot de andere gegevens vervat in de rapportering en hoewel we verwachten dat de prestaties van de RWZI's in 2005 weer aanzienlijk verbeterd zijn (vnl. betreffende N-concentratie) worden hierbij wel de meetgegevens van 2004 gerapporteerd en dit om volgende reden: een grondige datacontrole van de resultaten 2005 gebeurt in de aanloop van het Jaarverslag Water (uitgave V.M.M.) en deze datacontrole vangt aan op 15/03. Het snel leveren van de cijfers van 2005 houdt grote risico's op fouten in.

In antwoord op deze specifieke en nieuwe vraag van de Europese Commissie stelt het Vlaams Gewest dan ook voor om na de afronding van de validatieperiode van de meetgegevens 2005 (termijn: 3 maanden) de maandgegevens voor 2005 na te zenden.

Slib

De behandeling van het op de RWZI's geproduceerde slib gebeurt in een aantal stappen zijnde slibindikking, deels anaërobe vergisting, mechanische ontwatering, eventueel thermische droging en tot slot eindverwerking.

Omdat de slibverwerking een belangrijk deel uitmaakt van de kostprijs voor de waterzuivering werd door Aquafin gekozen voor een maximale centralisatie met als doel een maximale kostenreductie. Dit betekent concreet dat een aantal installaties geen eigen slibverwerking hebben maar dat het slib vloeibaar wordt afgevoerd naar centrale verwerkingseenheden. Op deze centrale installaties kan dan dit vloeibaar aangevoerde slib samen met het eigen slib mogelijks vergist en daarna mechanisch ontwaterd worden. Afhankelijk van de gekozen eindverwerking zal het mechanisch ontwaterd slib verder worden gecentraliseerd naar een 6-tal eindafzetwegen eventueel voorafgegaan door centrale thermische droging.

Gezien bedoelde centralisatie totaal los staat van de agglomeratiegrootte en gezien dat vloeibaar aangevoerd slib (geproduceerd in verschillende agglomeraties) wordt vermengd met slib van een installatie die een eigen behandeling heeft en gelegen is in nog een andere agglomeratie en dan op zijn beurt een eindafzet kent die weer in een andere agglomeratie of zelfs buiten Vlaanderen gelegen is, bleek een indeling van de slibafzet per agglomeratie voor de NV Aquafin niet mogelijk.

Dit heeft voor gevolg dat de totale hoeveelheid slib, die binnen of buiten de installatie wordt behandeld niet kan uitgedrukt worden in % van de jaarproductie, gezien deze hoeveelheden de eigen jaarproductie vaak overschrijden. Voor alle velden wordt de slibhoeveelheid dan ook uitgedrukt in tons per jaar (in plaats van % van jaarproductie).

II. Rapportering ter verstrekking van de gevraagde gegevens

De rapporten ter verstrekking van de gevraagde gegevens vindt u in bijlage 5. De digitale versie bevindt zich op de diskette in bijlage 6.

III. Conclusies t.a.v. de lopende ingebrekestelling

Op basis van het voorgaande is aangetoond dat het Vlaams gewest zeer goed op weg is om volledige uitvoering te geven aan de bepalingen Richtlijn 91/271/EEG, waarvan het Hof van Justitie in haar arrest dd. 8 juli 2004 in de zaak C-27/03 de niet-correcte uitvoering heeft vastgesteld. Reeds sinds de inwerkingtreding in 1991 van de richtlijn werd door de Vlaamse overheid een enorme financiële impuls gegeven en een bestuurlijke omkadering tot stand gebracht om de noodzakelijke infrastructuur voor de zuivering van het stedelijk afvalwater te realiseren. Dat heeft jaar na jaar tot aanzienlijke vooruitgang geleid in het licht van het opgelegde resultaat. Dit is opmerkelijk gelet op de historische achterstand en de objectieve nadelige omstandigheden in Vlaanderen om dergelijke grootschalige leidingwerken te organiseren.

In het bijzonder in verband met de thans gevoerde procedure van artikel 228 van het EG-verdrag vestigt de Vlaams gewest de aandacht van de Commissie op de door het Hof van Justitie gestelde randvoorwaarden. Het Hof heeft bij de beoordeling van de vordering van de Commissie op grond van voormeld artikel wegens onvoldoende uitvoering van een arrest gevelde op grond van artikel 226 van het EG-verdrag, gewezen op het feit dat de veroordeelde lidstaat onverwijld met de uitvoering moet beginnen en dat de uitvoering ook zo snel mogelijk moet worden voltooid, maar dat de Commissie procedure moet voeren met inachtneming van "een redelijke termijn", te rekenen vanaf de datum van het eerste arrest.

De Commissie heeft een grote beoordelingsvrijheid om de omstandigheden te beoordelen die zich voordoen op het einde van het met redenen omkleed advies, die zij kan uitbrengen na het antwoord op de voorliggende ingebrekestelling. Echter, het Vlaams gewest is van oordeel dat de Commissie in alle redelijkheid niet kan voorbijgaan aan de vaststelling (zoals in deze nota gedetailleerd is beschreven) dat de Vlaamse regering erop heeft toegezien dat de achterstallige projecten met urgentie volledig zullen worden uitgevoerd. Het aantal nog uit te voeren projecten is al bij al beperkt.

Bovendien is het van belang erop op te wijzen dat tijdens het ganse traject om een zuiveringsproject volledig te operationaliseren dwingende juridische termijnen gelden (gunningsprocedures, vergunningsprocedures, eventueel onteigeningen e.d.m.). Deze dwingende termijnen vloeien voort uit de rechtsbescherming die ook door andere Europese regels aan de burgers en het leefmilieu worden geboden (Mer-richtlijnen, bescherming eigendomsrecht, inspraakmogelijkheden inzake leefmilieu voor de burger en verhaalsmogelijkheden bij de rechter). Zelfs in een strikt wettelijke tijdsverloop en zonder juridische incidenten telt het traject vier tot vijf kalenderjaren.

De conclusie is dan ook dat het Vlaams gewest structureel en aan het hoogst mogelijke tempo uitvoering geeft aan het arrest zodat geen objectieve redenen bestaan om in de komende drietal jaren de procedure van artikel 228 van het EG-verdrag verder te zetten.

Daarnaast engageert het Vlaams gewest zich ten volle om op regelmatige basis de verdere stand van zaken op vlak van uitvoering te presenteren. Alleszins zijn de bevoegde diensten bereid om op korte termijn over de schriftelijke verstrekte gegevens een mondelinge toelichting te verschaffen. Zoals in de nota is verklaard moet wel hier en daar een kanttekening gemaakt worden bij de wijze waarop de Commissie in haar ingebrekestelling verzoekt bepaalde gegevens over de conformiteit met de bepalingen van de richtlijn aan te leveren. De format en de interpretaties die in de bijlage van de ingebrekestelling staan, zijn in elk geval nieuw en doen twijfels rijzen over de vereiste dat de bezwaren inzake niet-naleving in een procedure van artikel 228 van het EG-verdrag niet mogen afwijken van de door het Hof van Justitie vastgestelde schendingen van de richtlijn. Alleszins is dergelijke verregaande nieuwe wijze van rapportering nog niet afdoende besproken geweest in het Comité ingesteld overeenkomstig artikel 18 van de richtlijn 91/271/EEG. Het feit dat deze nieuw voorgestelde rapporteringwijze tot zeer grote discussies aanleiding geven, lijkt er nogmaals op te

wijzen dat, objectief bekeken, de beoordeling van de volledige uitvoering van de richtlijn voor Commissie en Lidstaten een zeer complexe zaak is. Over de gerapporteerde gegevens wenst het Vlaams gewest in elk geval spoedig een gesprek op technische niveau te voeren.

Ik ben ervan overtuigd dat de Commissie bereid is om in volle vertrouwen in en in een voortdurende geest van overleg in casu de uniforme toepassing van het gemeenschapsrecht in Vlaanderen te beoordelen.

Brussel, **25 APR. 2006**

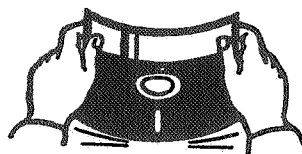
De Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

Kris Peeters

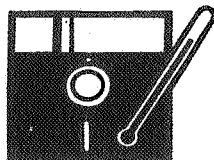
Bijlagen:

- Bijlage 1: Doorlooptijd project
- Bijlage 2: Code van Goede Praktijk (Uitgave december 1996, ten dele)
- Bijlage 3: Ontwerpcapaciteit RWZI's
- Bijlage 4: Kaarten Agglomeraties
 - Aalter
 - Hamme
 - Tongeren
 - Sint-Pieters-Leeuw
 - Temse
 - Ruisbroek
 - Merchtem
- Bijlage 5: Rapportering ter verstrekking van de gevraagde informatie
- Bijlage 6: Diskette

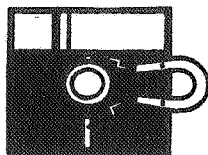

No
No
Non
Falsch
Neen

CC(2006) A/ 3530
03 MAI 2006
SG-R-2

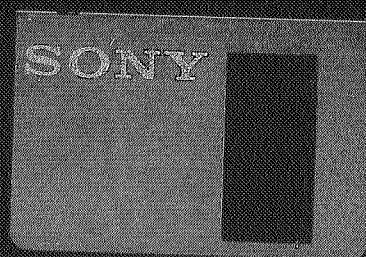

10C - 52C
50F - 125F

Never
Nunca
Jamais
Nie
Nooit

FDS 3W
FLOPPY DISK SHIPPER

SONY

☐ IBM-DOS/V ☐ Macintosh ☐ Others

Rapport
Eur. RL Stedelijck
Afdelwater
da. 31/12/5